

Wrocław, dnia 30 listopada 2023r.

WPO-ZOS.310.1.2023.AD

Interpretacja indywidualna przepisów prawa podatkowego

Na podstawie art. 14b, art. 14c i art. 14j §1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2023r., poz. 2383) w związku z art.1 ust. 1 pkt 2, art. 6 ust. 1 pkt 4 oraz art. 12 ustawy z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej (Dz. U. z 2023r. poz. 2111),

po rozpatrzeniu wniosku z dnia 06 września 2023r. [redacted] (data wpływu do organu 06 września 2023r.) w sprawie udzielenia indywidualnej interpretacji przepisów prawa podatkowego w zakresie obowiązku uiszczenia opłaty skarbowej od pełnomocnictwa do reprezentowania przed rzecznikiem konsumentów w sprawach kierowanych przez konsumentów celem podjęcia stosownej interwencji oraz przedsiębiorców, do których kierowane są pisma na podstawie art. 42 ust 1 pkt 3 ustawy z dnia 16 lutego 2007 roku o ochronie konkurencji i konsumentów (tj. Dz. U. z 2023r., poz. 1689) obowiązanych udzielić rzecznikowi wyjaśnień i informacji w zakresie prowadzonej interwencji konsumenckiej.

organ podatkowy uznaje stanowisko Wnioskodawcy za nieprawidłowe w przedstawionym stanie faktycznym stwierdzając, że pełnomocnictwo do reprezentowania konsumenta lub przedsiębiorcy przed Rzecznikiem Konsumentów w sprawie konsumenckiej podlega opłacie skarbowej.

UZASADNIENIE

W dniu 06 września 2023r. do organu podatkowego wpłynął wniosek [redacted] o udzielenie pisemnej interpretacji przepisów prawa podatkowego w zakresie obowiązku uiszczenia opłaty skarbowej od pełnomocnictwa udzielonego przez konsumenta w sprawie podjęcia interwencji przez rzecznika konsumentów oraz pełnomocnictwa udzielonego przez przedsiębiorcę, który jest zobowiązany udzielić wyjaśnień i informacji w zakresie prowadzonej przez rzecznika interwencji konsumenckiej.

Wnioskodawca w przyszłości planuje reprezentować konsumentów w sprawach kierowanych przez nich do rzecznika konsumentów celem podjęcia przez rzecznika stosownej interwencji, jak też podmioty gospodarcze (przedsiębiorców) w sprawie skierowanych do nich pism kierowanych na podstawie art. 42 ust 1 pkt 3 ustawy z dnia 16 lutego 2007 roku o ochronie konkurencji i konsumentów (t.j. Dz. U. z 2023r., poz. 1689), którzy są obowiązani udzielić rzecznikowi wyjaśnień i informacji będących przedmiotem wystąpienia oraz ustosunkować się do uwag i opinii rzecznika. Występując w roli pełnomocnika Wnioskodawca do akt składać będzie stosowne pełnomocnictwo.

W opisanym stanie faktycznym w ocenie Wnioskodawcy złożony do akt dokument pełnomocnictwa nie będzie rodzić obowiązku uiszczenia opłaty skarbowej bowiem w takim wypadku dokument pełnomocnictwa nie jest składany w sprawie z zakresu administracji publicznej lub postępowaniu sądowym.

Jako uzasadnienie swojego stanowiska Wnioskodawca powołuje orzecznictwo wskazujące, że powiatowy rzecznik konsumentów nie jest organem administracji publicznej ani organem powiatu, nie ma uprawnień do wydawania jednostronnych, władczych aktów administracyjnych oraz fakt, iż do spraw załatwianych przez rzecznika nie mają zastosowania przepisy Kodeksu postępowania administracyjnych.

Po dokonaniu analizy obowiązujących przepisów prawa i orzecznictwa sądowego, organ podatkowy uznaje stanowisko Wnioskodawcy w zakresie zastosowania przepisów podatkowych, dotyczących obowiązku uiszczenia opłaty skarbowej od pełnomocnictw do reprezentowania konsumentów i przedsiębiorców przed Rzecznikiem Konsumentów w sprawie prowadzonych interwencji konsumenckich za nieprawidłowe.

W art. 1 ust. 1 pkt 2 ustawy o opłacie skarbowej (dalej u.o.s.) ustawodawca stanowi, iż opłacie skarbowej podlega złożenie dokumentu stwierdzającego udzielenie pełnomocnictwa lub prokury albo jego odpisu, wypisu lub kopii w sprawie z zakresu administracji publicznej lub w postępowaniu sądowym. Natomiast obowiązek zapłaty opłaty skarbowej zgodnie z art. 6 ust. 1 pkt 4 u.o.s. w przypadku złożenia dokumentu stwierdzającego udzielenie pełnomocnictwa lub prokury oraz od jego odpisu, wypisu lub kopii powstaje z chwilą złożenia dokumentu w organie administracji publicznej, sądzie lub innym organie niż organ administracji rządowej lub samorządowej wykonującym zadania z zakresu administracji publicznej. Zgodnie z załącznikiem do ustawy zawierającym wykaz przedmiotów opłaty skarbowej, stawki tej opłaty oraz zwolnienie wysokość opłaty skarbowej wynosi 17,00 zł od każdego stosunku pełnomocnictwa.

Ustawa z dnia 16 lutego 2007 roku o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. z 2023r., poz. 1689 z późn. zm.) zwana dalej u.o.k.k., reguluje zagadnienia dotyczące warunków rozwoju i ochrony konkurencji oraz zasad podejmowania w interesie publicznym ochrony interesów przedsiębiorców oraz konsumentów. Zadania w dziedzinie ochrony interesów konsumentów określone w powołanej powyżej ustawie realizuje samorząd terytorialny. Głównym zadaniem samorządu terytorialnego w zakresie ochrony praw konsumentów jest prowadzenie edukacji konsumenckiej.

Zadania samorządu wykonuje rzecznik konsumentów (powiatowy lub miejski), z którym stosunek pracy nawiązuje odpowiednio starosta lub prezydent miasta. Rzecznika konsumentów wyodrębnia się w strukturze organizacyjnej starostwa powiatowego lub urzędu miasta (art. 37, art. 38, art. 39 i art. 40 u.o.k.k.).

W myśl art. 42 u.o.k.k. do zadań rzecznika konsumentów należy zapewnienie bezpłatnego poradnictwa konsumenckiego i informacji prawnej w zakresie ochrony interesów konsumenckich, składanie wniosków w sprawie stanowienia i zmiany przepisów prawa miejscowego w zakresie ochrony interesów konsumentów, występowanie do przedsiębiorców w sprawach ochrony praw i interesów konsumentów, współdziałanie z Prezesem Urzędu, organami Inspekcji Handlowej

oraz organizacjami konsumenckimi, a także wykonywanie innych zadań określonych w ustawie lub w przepisach odrębnych.

Określony w ustawie zakres przedmiotowy opłaty od pełnomocnictw złożonych w sprawach z zakresu administracji publicznej lub postępowaniu sądowym należy rozumieć szeroko.

Ustawodawca nie ogranicza zakresu przedmiotowego, chcąc go zawęzić przepis miałby brzmienie „w sprawie postępowania administracyjnego”, wówczas opłacie skarbowej podlegałyby pełnomocnictwa złożone w sprawach do których ma zastosowanie Kodeks postępowania administracyjnego lub ustawa - Ordynacja podatkowa.

Naczelny Sąd Administracyjny w postanowieniu z dnia 2 lipca 2021r. w sprawie pod sygn. III OSK 3353/21 stwierdził, że „kwalifikacji zadań wykonywanych przed jednostki samorządu terytorialnego jako zadań publicznych nie zmienia okoliczność, że zadania te mogą być wykonywane w różnych formach, w tym niekiedy również w formach właściwych dla prawa cywilnego (np. zawieranie umów cywilnoprawnych). Wykonywanie zadań w rozmaitych formach nie daje podstaw do wyodrębnienia wśród zadań samorządu terytorialnego wykonywanych przez organy tego samorządu zadań publicznych i zadań niepublicznych”.

W dalszej części orzeczenia Sąd wskazuje, iż „samorząd terytorialny nie ma innych zadań publicznych niż te, które wynikają z ustaw i tylko ustaw. Jest on powołany wyłącznie w celu realizacji zadań publicznych, przy czym w sensie normatywnym całokształt spraw zaliczanych do zakresu działania gminy ma na celu realizację zadań publicznych i z tej przyczyny sprawy te należą do zakresu administracji publicznej (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 24 września 1997r., sygn. III RN 41/97 oraz z dnia 26 września 1996r., sygn. III ARN 45/96)”.

Zatem bezsprzecznie należy stwierdzić, że sprawą z zakresu administracji publicznej jest także sprawa z zakresu ochrony praw konsumentów ponieważ jest to ustawowe zadanie jednostki samorządu terytorialnego. Zadania te realizuje pracownik obsługujący starostę (wójta, burmistrza, prezydenta miasta).

Zgodzić się należy z Wnioskodawcą przytaczającym orzeczenie WSA w Łodzi z dnia 28 czerwca 2019r. (sygn. III SAB/Łd 18/19), że rzecznik konsumentów nie jest organem administracji publicznej (jednostki samorządu terytorialnego) i nie wydaje decyzji administracyjnych ani innych władczych aktów administracyjnych. Nie oznacza to jednak, że działania ustawowe rzecznika realizowane są poza sferą spraw z zakresu administracji publicznej.

Tak więc należy uznać, że Wnioskodawca chcąc występować przed Powiatowym (Miejskim) Rzecznikiem Konsumentów jako pełnomocnik konsumentów w indywidualnych sprawach konsumenckich oraz przedsiębiorców, do których zwrócił się rzecznik na podstawie art. 42 ust 4 o ochronie konkurencji i konsumentów, zobligowany jest do złożenia stosownego pełnomocnictwa, które podlega opłacie skarbowej.

W tym stanie rzeczy orzeczono jak w sentencji.

Interpretacja indywidualna wywołuje skutki prawnie - podatkowe tylko wtedy, gdy rzeczywisty stan faktyczny sprawy będącej przedmiotem interpretacji pokrywał się będzie ze stanem faktycznym podanym przez Wnioskodawcę w złożonym wniosku. W związku z powyższym, w przypadku zmiany któregokolwiek elementu opisu sprawy, przedstawionego we wniosku, wydana interpretacja nie będzie miała zastosowania.

POUCZENIE

Zastosowanie się do interpretacji indywidualnej przed jej zmianą lub przed doręczeniem organowi podatkowemu odpisu prawomocnego orzeczenia sądu administracyjnego uchylającego interpretację indywidualną nie może szkodzić wnioskodawcy, jak również w przypadku nieuwzględnienia jej w rozstrzygnięciu sprawy podatkowej.

Zgodnie z art. 14na § 1 Ordynacji podatkowej przepisów art. 14k-14n nie stosuje się, jeżeli stan faktyczny lub zdarzenie przyszłe będące przedmiotem interpretacji indywidualnej stanowi element czynności będących przedmiotem decyzji wydanej:

1. z zastosowaniem art. 119a;
2. w związku z wystąpieniem nadużycia prawa, o którym mowa w art. 5 ust. 5 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług;
3. z zastosowaniem środków ograniczających umowne korzyści.

Przepisów art. 14k-14n nie stosuje się, jeżeli korzyść podatkowa, stwierdzona w decyzjach wymienionych w § 1, jest skutkiem zastosowania się do utrwalonej praktyki interpretacyjnej, interpretacji ogólnej lub objaśnień podatkowych (art. 14na § 2 Ordynacji podatkowej).

Na niniejszą interpretację Wnioskodawcy przysługuje prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu, w terminie 30 dni od dnia doręczenia interpretacji – (art. 53 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi – Dz. U. z 2018r., poz. 1302 z późn. zm). Skargę wnosi się, za pośrednictwem Prezydenta Wrocławia (art. 54 § 1 i § 2 cytowanej wyżej ustawy).

Jednocześnie, zgodnie z art. 57a ww. ustawy, skarga na pisemną interpretację przepisów prawa podatkowego wydaną w indywidualnej sprawie, opinię zabezpieczającą i odmowę wydania opinii zabezpieczającej może być oparta wyłącznie na zarzucie naruszenia przepisów postępowania, dopuszczeniu się błędów wykładni lub niewłaściwej oceny co do zastosowania przepisu prawa materialnego. Sąd administracyjny jest związany zarzutami skargi oraz powołaną podstawą prawną.

Z up. Prezydenta Wrocławia

Sebastian Skurzewski
Z-ca Dyrektora Wydziału Podatków i Opłat
/podpisano podpisem elektronicznym/